

1. Εξάπλωση των Τούρκων και τελευταίες προσπάθειες για ανάσχεσή τους

α. Η αδυναμία του Βυζαντίου

Το Βυζαντινό Κράτος γνώρισε με τους Παλαιολόγους μια τελευταία αναλαμπή μέχρι τα μέσα του 14^{ου} αι.

Αιτίες της οικονομικής και στρατιωτικής κατάρρευσης από τα μέσα του 14^{ου} αι.:

- Η υποτίμηση του νομίσματος.
- Οι επαναστάσεις του λαού και της μεσαιας τάξης κατά των ευγενών στη Θεσσαλονίκη και την Αδριανούπολη, που προκλήθηκαν από τη βαριά φορολογία και την εξαθλίωση.
- Η μείωση της δύναμης του στρατού και του στόλου από τον Ανδρόνικο Β' και η κυριαρχία των ξένων μισθοφόρων,

Η άλλοτε κραταιά αυτοκρατορία μεταβλήθηκε σε μια αδύναμη αυτοκρατορία των Στενών, που εύκολα καταλύθηκε από τους Οθωμανούς.

β. Οθωμανοί και οι κατακτήσεις τους

Οθωμανοί: μέλη μιας ασιατικής νομαδικής τουρκικής φυλής διαφορετικής από τους Σελτζούκους, που μετανάστευσαν σε μια περιοχή κοντά στην Προύσα και πήραν το όνομά τους από τον σουλτάνο Οθμάν ή Οσμάν που τους οργάνωσε.

Κατακτήσεις των Οθωμανών:

- **Μικρά Ασία:** ύστερα από μακροχρόνια πολιορκία των ελληνικών πόλεων και αφού εκμεταλλεύτηκαν την κατάργηση των βυζαντινών ακριτών μετά το 1261 και τον ισλαμικό θεσμό των **γαζήδων** (=φανατικοί μαχητές Ισλάμ).
- **Καλλίπολη:** στα μέσα του 14^{ου} αι. (1354, πέρασμα στην Ευρώπη)
- **Βαλκάνια:** με τη **μάχη του Κοσσυφοπεδίου** το 1389 νίκησαν τους Σέρβους που αναγνώρισαν την οθωμανική επικυριαρχία.

Παιδομάζωμα: η στρατολόγηση των χριστιανο-παιδών από τους Οθωμανούς.

Γενίτσαροι («νέος στρατός»): επίλεκτα τάγματα που συγκρότησαν οι Οθωμανοί από το παιδομάζωμα.

γ. Προσπάθειες ανάσχεσης των Οθωμανών

Κρίση του Οθωμανικού Κράτους μετά την ήττα από τους Μογγόλους στη μάχη της Άγκυρας το 1402 → παράταση ζωής για το Βυζάντιο.

Μάταιες αποδείχτηκαν οι προσπάθειες των βυζαντινών αυτοκρατόρων για εξασφάλιση βοήθειας από τη Δύση, παρότι ο Ιωάννης Η' ανανέωσε στη **σύνοδο της Φερράρας – Φλωρεντίας** (1438/9) την υποταγή της Ορθόδοξης στη Ρωμαϊκή Εκκλησία που είχε πρώτος αποδεχτεί ο Μιχαήλ Η' στη **σύνοδο της Λυών** (1274).

Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΩΝ ΟΘΩΜΑΝΩΝ	
	Οι τούρκοι το 1350
	Κατακτήσεις των Τούρκων ως το 1450

2. Η Άλωση της Πόλης

α. Πολιορκία και άλωση της Πόλης

Ο σουλτάνος Μουράτ Β', αφού επανέφερε την τάξη στην Οθωμανική Αυτοκρατορία μετά τη μάχη της Άγκυρας, κατέλαβε τα Γιάννενα και τη Θεσσαλονίκη (1430) και κατανίκησε έναν σταυροφορικό στρατό στη Βάρνα της Βουλγαρίας (1444).

Ο διάδοχός του Μωάμεθ Β' ο Πορθητής, αφού έχτισε το φρούριο της Ρούμελης για να εμποδίσει τον επισιτισμό της Πόλης από τον Εύξεινο, πολιορκήσε την Πόλη για 54 μέρες και με τελική έφοδο τη νύχτα της 29^{ης} Μαΐου του 1453 την άλωσε.

Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος ΙΑ' ο Παλαιολόγος έπεσε στο πεδίο της μάχης και ο Μωάμεθ Β', αφού λεηλάτησε την Πόλη για τρεις μέρες, την ανακήρυξε πρωτεύουσά του.

β. Οι συνέπειες

Συνέπειες της Άλωσης:

- Το πνεύμα του Βυζαντίου μεταφέρθηκε από τους λογίους του στη Δύση.
- Οι Οθωμανοί έκλεισαν τους δρόμους της Ανατολής, ωθώντας τους Ευρωπαίους στις μεγάλες γεωγραφικές ανακαλύψεις.

γ. Η βυζαντινή πνευματική κληρονομιά

Η ιδεολογία του Βυζαντίου επηρέασε την ιδεολογία του Μοσχοβίτικου Κράτους, όπου αναπτύχθηκε η θεωρία ότι η Μόσχα ήταν η Τρίτη Ρώμη.

Ο βυζαντινός πολιτισμός επηρέασε τους βαλκανικούς λαούς και η Ορθοδοξία συνέβαλε στη διατήρηση της πνευματικής τους ταυτότητας στα χρόνια της Τουρκοκρατίας.

Συνεισφορά του Βυζαντίου στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πολιτισμό:

- Διέσωσε τον ευρωπαϊκό πολιτισμό από την απειλή των αραβικών κατακτήσεων κατά τον 7^ο και 8^ο αι..
- Ανέπτυξε μια μεγάλη και πρωτότυπη τέχνη που επηρέασε μεταξύ άλλων την προαναγεννησιακή τέχνη και την οθωμανική αρχιτεκτονική.
- Διαφύλαξε, καλλιέργησε και μετέδωσε στην Ευρώπη την κλασική κληρονομιά, στην οποία ανήκει και η ρωμαϊκή νομική παράδοση.
- Ανέπτυξε νέα γραμματειακά είδη (χρονογραφία και λειτουργική ποίηση) και τις θετικές επιστήμες (αστρονομία και μαθηματικά) και τελειοποίησε την οργάνωση των κρατικών υπηρεσιών, από την οποία επηρεάστηκαν το Χαλιφάτο, τα μεσαιωνικά βαλκανικά κράτη, η Ρωσία και το Οθωμανικό Κράτος.
- Συνέβαλε επίσης στη διαμόρφωση της θρησκευτικής μουσικής, του μοναχικού πνεύματος, των ουμανιστικών ή ανθρωπιστικών σπουδών και άλλων εκφάνσεων του πολιτισμού στη δυτική Ευρώπη.